

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 15CoZm/3/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4120209500
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Balegová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2022:4120209500.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Martiny Balegovej a členov senátu JUDr. Pavla Lukáča a JUDr. Vlasty Ondrejkovej, v spore žalobcu: Ing. JUDr. Z. S., nar. XX. XX. XXXX, bytom I. XXXX/X B, XXX XX A., proti žalovanému: A. P., nar. XX. XX. XXXX, bytom J. XXX/XX, XXX XX E., o zaplataenie zmenkovej sumy 4 500 eur a zmenkovej odmeny 15 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Nitra č. k. 10Csp/100/2020 - 44 zo dňa 14. 12. 2020, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd ruší rozsudok Okresného súdu Nitra č. k. 10Csp/100/2020 - 44 zo dňa 14. 12. 2020 v napadnutej časti III., IV. a V. výroku a vec vráca súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

II. Odvolací súd odvolanie žalovaného proti I. a II. výroku napadnutého rozsudku odmieta.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom konanie v časti o zaplataenie 1 500 eur s úrokom z omeškania 6 % ročne z 1 500 eur od 01. 09. 2017 do zaplataenia zastavil (I. výrok), žalobcovi vrátil súdny poplatok 83,30 eura prostredníctvom Slovenskej pošty, a. s. do 30 dní od doručenia odpisu tohto právoplatného rozsudku (II. výrok), žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi 3 000 eur s úrokom z omeškania 5 % ročne z 3 000 eur od 01. 09. 2017 do zaplataenia a odmenu 10 eur do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku (III. výrok). Vo zvyšnej časti žalobu zamietol (IV. výrok) a žalobcovi priznal proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 33,34 % (V. výrok).

2. Svoje rozhodnutie odôvodnil s poukazom na čl. I § 48 ods. 1, čl. I. § 75 zákona č. 191/1950 Sb. zákona zmenkového a šekového v znení neskorších predpisov, § 517 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Zb. v znení účinnom od 01. 02. 2013, § 11 ods. 3, ods. 4, ods. 12 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch, § 145 ods. 2, § 232 ods. 3, § 255 ods. 2, § 262 ods. 1, ods. 2 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“).

3. Súd prvej inštancie mal za preukázané, že žalobca sa podanou žalobou domáhal od žalovaného zaplataenia sumy 4 500 eur s úrokom z omeškania 6 % ročne z 4 500 eur od 01. 09. 2017 do zaplataenia a odmeny zo zmenky 15 eur titulom vlastnej zmenky, ktorú žalovaný vystavil v Martine dňa 3. júna 2017 v prospech žalobcu na zmenkovú sumu 4 500 eur bez protestu so splatnosťou v Martine, 31. augusta 2017, ktorú pripojil.

Žalovaný v odpore proti platobnému rozkazu namietal, že dňa 08. 03. 2019 zaplatil 500 eur a 11. 10. 2017 zaplatil 1 000 eur, a preto má neuhradenú pohľadávku 3 000 eur a nie 4 500 eur, ktoré potvrdenia o vklade pripojil, a preto navrhol platobný rozkaz zrušiť, žalobu v časti zamietnuť a vo zvyšnej časti nariadiť pojednávanie.

Žalobca po doručení odporu vzal žalobu späť písomným podaním doplneným na pojednávaní v časti o zaplataenie 1 500 eur s príslušenstvom s tým, že vo zvyšnej časti trvá na podanej žalobe, pretože žalovaný celú zmenkovú sumu v lehote jej splatnosti nezaplatil.

Žalovaný požiadal o odročenie pojednávania s odôvodnením, že bol vyhlásený núdzový stav podľa OPL/8326/2020 a § 3 ods. 1 zákona č. 62/2020 Z. z., a to do doby, kým nebudú vyžadované tak prísne podmienky COVID-19 (stretávanie sa max 6 osôb a pod.) v zmysle nariadenia hlavného hygienika. Súd prvej inštancie žalovanému oznámil na telefónne číslo a elektronickú adresu, ktorú oznámil žalobca, pretože žalovaný si svoju povinnosť podľa § 183 ods. 4 CSP nesplnil, že jeho žiadosti nevyhovuje, pretože tieto dôvody nie sú dôležité. Žalovaný sa napriek tomu na pojednávanie nedostavil. Pretože opatrením Úradu verejného zdravotníctva SR z 14. 10. 2020 sp. zn. OPL/8326/2020, zákonom č. 62/2020 Z. z. a ani uznesením vlády SR č. 645 z 12. októbra 2020 nebola žiadnym spôsobom neobmedzená v deň pojednávania činnosť súdov a ani v prípade, ak by na pojednávaní bola nevyhnutná účasť viac ako 6 osôb, čo ani v prejednávanej veci nebolo nevyhnuté, pretože pojednávanie nie je zhromaždením podľa zákona o zhromažďovanom práve, nebola žiadosť žalovaného o odročenie pojednávania odôvodnená dôležitými dôvodmi, čo súd žalovanému oznámil, a keďže žalovaný sa napriek tomu na pojednávanie nedostavil, súd rozhodol podľa § 180 CSP, že vec prejedná bez jeho prítomnosti.

Prvoinštančný súd posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty sporových strán a oboznámil sa so zmienkou a potvrdeniami o vkladoch, ktoré žalobca a žalovaný predložili, pričom mal za preukázané, že žalovaný vystavil v prospech žalobcu v A. dňa 3. júna 2017 vlastnú zmienku bez protestu, ktorou sa zaviazal, že za ňu žalobcovi zaplatí do 31. augusta 2017 sumu 4 500 eur. Potvrdeniami o vkladoch hotovosti bolo preukázané tvrdenie žalovaného, že na účet žalobcu vložil dňa 11. 10. 2017 sumu 1 000 eur a dňa 08. 03. 2019 sumu 500 eur.

V konaní nebolo sporné, že žalovaný vystavil v prospech žalobcu zmienku, ktorá má náležitosti podľa článku I. § 75 zákona č. 191/1950 Sb. Žalobca a aj žalovaný sú fyzické osoby, ale pretože nikto netvrdil a ani nebolo preukázané, že by žalobca pri vystavovaní zmenky konal ako dodávateľ a žalovaný ako spotrebiteľ, nejde v danom prípade o spotrebiteľský vzťah. V konaní nebolo sporné a aj bolo preukázané, že žalovaný sa zmienkou zaviazal, že žalobcovi zaplatí do 31. 08. 2017 sumu 4 500 eur, z ktorej mu do rozhodnutia súdu zaplatil iba 1 500 eur, a to ešte pred začatím konania. V tejto časti preto žaloba nebola dôvodná a žalobca ju aj vzal späť. Žalovaný inak tvrdenia žalobcu nenamietal, a preto ich súd prvej inštancie považoval za nesporné. Pretože v konaní nebolo sporné a aj bolo preukázané, že žalovaný nezaplatil žalobcovi celú zmenkovú sumu 4 500 eur, ale iba 1 500 eur, súd konštatoval, že žaloba je v časti 3 000 eur podľa článku I. § 48 ods. 1 bod 1 zákona č. 191/1950 Sb. dôvodná. Žalobca má podľa článku I. § 48 ods. 1 bod 4 zákona č. 191/1950 Sb. aj nárok na odmenu, ktorú požadoval vo výške 15 eur, ale pretože dôvodne bola žalovaná iba zmenková suma 3 000 eur, má nárok iba na zaplatenie odmeny 10 eur (1 % z 3 000 eur je 30 eur a 1/3 z 30 eur je 10 eur) a iba v tejto časti je žaloba dôvodná.

Pretože žalovaný svoj dlh riadne a včas, t. j. do 31. 08. 2017 nesplnil, je podľa § 517 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka od 01. 09. 2017 v omeškaní. Pretože ide o omeškanie so zaplatením peňažného dlhu, má žalobca podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka aj právo na zaplatenie úrokov z omeškania z dlžnej sumy, ktoré žalobca požadoval vo výške 6 % ročne. Pretože však základná úroková sadzba ECB bola 01. 09. 2017 vo výške 0 %, je žalovaný podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Zb. povinný platiť žalobcovi úroky z omeškania vo výške 5 % ročne, a preto iba v tejto časti je žaloba dôvodná. Súd prvej inštancie v tejto súvislosti na doplnenie uviedol, že žalobca má podľa článku I. § 48 ods. 1 bod 2 zákona č. 191/1950 Sb. aj nárok na zaplatenie úrokov, ktoré sú šesťpercentné, ale so žaloby vyplýva, že žalobca tieto úroky nepožadoval, ale požadoval úroky z omeškania, ktorých výška sa posudzuje podľa § 517 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka a § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Zb.

Pretože žalobca vzal žalobu v časti o zaplatenie 1 500 eur s úrokom z omeškania 6 % ročne z 1 500 eur od 01. 09. 2017 do zaplatenia späť pred začatím prvého pojednávania, súd konanie podľa § 145 ods. 2 veta druhá CSP v tejto časti zastavil a zároveň vrátil žalobcovi podľa § 11 ods. 3, 4 a 12 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch prostredníctvom prevádzkovateľa systému súdny poplatok 83,30 eura. (6 % z 1 500 eur je 90 eur, krátené o 6,70 eura je 83,30 eura). V dôvodne žalovanej časti súd žalobe vyhovel a rozhodol, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 3 000 eur s úrokom z omeškania 5 % ročne z 3 000 eur od 01. 09. 2017 do zaplatenia a zmenkovú odmenu 10 eur do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku podľa § 232 ods. 3 CSP, pretože nebol dôvod určiť dlhšiu lehotu na plnenie. Vo zvyšnej časti, v ktorej nebola žaloba dôvodná, súd žalobu zamietol.

Pretože týmto rozhodnutím sa konanie končí, súd podľa § 262 ods. 1 CSP rozhodol aj o nároku na náhradu trov konania. Pretože žalobca bol v konaní v časti o zaplatenie istiny 3 000 eur úspešný (66,67 %) a nikto v konaní netvrdil a ani súd nevzhliadol žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa podľa § 257 CSP, súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP, že má proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 33,34 % (66,67 - 33,33 = 33,34), pretože zohľadnil, že žalobca zavinil zastavenie konania v časti o zaplatenie istiny 1 500 eur (33,33 %).

4. Proti vydanému rozsudku podal žalovaný v zákonnej lehote odvolanie. Argumentoval tým, že podľa § 8 písm. a/ zákona č. 62/2020 Z. z. lehoty do 28. 02. 2021 neplynú. Poukázal na to, že sa dožadoval odročenia termínu v súvislosti s pandémiou COVID-19, keďže Mesto Nitra ako krajské mesto bolo v tom čase jedno z najhorších miest s výskytom COVID-19 a núdzový stav stále trval, pričom situácia sa nezlepšovala. Aj samotné Ministerstvo spravodlivosti SR na svojej internetovej stránke uviedlo, že uskutočňovať sa majú pojednávania len v nevyhnutnom rozsahu. Žalovaný je osobou vo vyššom veku, a preto obmedzil akýkoľvek styk alebo prístup na verejné miesta.

Žalovaný zastáva názor, že pojednávaním v jeho neprítomnosti mu bolo odňaté právo na spravodlivý súdny proces a ani pojednávanie v jeho neprítomnosti nebolo v rozsudku riadne odôvodnené. Z rozsudku nie je zrejmé, z akého dôvodu jeho žiadosti nevyhoveli a o čo sa oprel. Prítom v súvislosti s pandémiou COVID-19 (a jej rozličných mutácií už v tom čase) je ochrana zdravia tou najvyššou prioritou.

Žalovaný má a aj mal záujem zúčastniť sa pojednávania, predkladať vyjadrenia, resp. dôkazy, alebo sa so žalobcom dohodnúť mimosúdne. Ochrana zdravia je ale žalovanému v tomto prípade prednejšia, a preto sa nemohol dostaviť na pojednávanie.

S poukazom na uvedené skutočnosti žalovaný žiadal odvolací súd, aby napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

5. Žalobca sa k odvolaniu žalovaného písomne nevyjadril.

6. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie, ako aj postup súdu, ktorý mu predchádzal v medziach odvolania podaného žalovaným (§ 379, § 380 CSP) a po preskúmaní napadnutého rozhodnutia zistil, že vydaný rozsudok je potrebné v časti III., IV. a V. výroku zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie a v časti I. a II. výroku je potrebné odvolanie žalovaného odmietnuť. Rozhodol tak bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP).

7. Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 62/2020 Z. z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 a v justícii a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony, v čase mimoriadnej situácie (§ 3 ods. 1 zákona NR SR č. 42/1994 Z. z. o civilnej ochrane obyvateľstva v znení neskorších predpisov) alebo núdzového stavu (čl. 5 ústavného zákona č. 227/2002 Z. z. o bezpečnosti štátu v čase vojny, vojnového stavu, výnimočného stavu a núdzového stavu v znení neskorších predpisov), v znení účinnom od 17. 06. 2020 do 31. 12. 2020,

a/ súdy vykonávajú pojednávania, hlavné pojednávania a verejné zasadnutia len v nevyhnutnom rozsahu,

b/ je ochrana zdravia dôvodom na vylúčenie verejnosti z pojednávania, hlavného pojednávania a verejného zasadnutia.

8. Podľa § 389 ods. 1 písm. b/ CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva, v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

9. Podľa § 391 ods. 1 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie, môže podľa povahy veci vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, prerušiť konanie, schváliť zmier, zastaviť konanie alebo postúpiť vec orgánu, do ktorého právomoci patrí.

10. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky (I. ÚS 26/94), v ktorom sa uplatnia všetky zásady súdneho rozhodovania v súlade so zákonmi a pri aplikácii ústavných princípov. Pod porušením práva na spravodlivý proces (vo všeobecnosti) treba rozumieť taký postup súdu, ktorým sa účastníkom konania znemožní realizácia tých procesných práv, ktoré im právna úprava priznáva za účelom zabezpečenia spravodlivej ochrany ich práv a právom chránených záujmov.

11. Pri posudzovaní nesprávneho procesného postupu, ktorý spočíva v tom, že strane bolo znemožnené uskutočňovať jej patriace procesné práva, je nevyhnutné posudzovať intenzitu zásahu do práva na spravodlivý proces a jednotlivé konkrétne porušenia procesných práv je potrebné hodnotiť v kontexte

celého súdneho konania, v kontexte dopadu na ďalšie procesné postupy súdu a možnosti strany namietat' alebo zvrátiť nesprávny postup súdu.

12. Obsah základného práva na spravodlivý proces je pomerne zložito štruktúrovaný a ako to potvrdzuje aj judikatúra ústavného súdu, patrí sem viacero samostatných subjektívnych práv a princípov, ktoré sú buď konkrétne (verejnosť konania, konanie bez zbytočných prieťahov, právo na nezávislý a nestranný súd), alebo v zásade abstraktné (riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia, predvídateľnosť rozhodnutia, zákaz svojvoľného postupu súdu a ďalšie).

13. Právo na spravodlivý proces sa vymedzuje ako procesné právo. Právo na súdnu ochranu podľa právnych záverov ústavného súdu vyjadrených vo viacerých jeho rozhodnutiach treba vnímať „ako výsledkové“, t. j. právo, ktorému musí zodpovedať proces ako celok, teda nie čiastkové rozhodnutia predchádzajúce konečnému rozhodnutiu (III. ÚS 33/04, IV. ÚS 163/05, II. ÚS 307/06, II. ÚS 155/08). Obsah práva na súdnu a inú právnu ochranu uvedený v čl. 46 ods. 1 Ústavy SR nespočíva len v tom, že osobám nemožno brániť v uplatnení práva alebo ich diskriminovať pri jeho uplatňovaní. Jeho obsahom je i zákonom relevantné konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky. Každé konanie súdu alebo iného orgánu, ktoré je v rozpore so zákonom, je porušením ústavou zaručeného práva na súdnu ochranu alebo inú právnu ochranu.

14. Pod nesprávnym procesným postupom súdu treba rozumieť taký postup súdu, ktorým sa znemožnila strane realizácia tých procesných práv, ktoré majú slúžiť na ochranu a obranu jej práv a záujmov v tom-ktorom konaní, pričom miera tohto porušenia bude znamenať nespravodlivý súdny proces. V tomto zmysle sa pod postupom súdu myslí nielen činnosť senátu a sudcu (súd v užšom zmysle), ale aj činnosť ktoréhokoľvek článku na súde, napr. kancelária súdu (súd v širšom slova zmysle), pokiaľ sa jeho vadný postup prejaví v nesprávnom rozhodnutí súdu.

15. Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že žalobca sa návrhom doručeným prvoinštančným súdu dňa 28. 08. 2020 domáhal od žalovaného zaplatenia zmenkovej sumy 4 500 eur s príslušenstvom a zmenkovej odmeny 15 eur titulom neuhradenia vlastnej zmenky, ktorú žalovaný vystavil v prospech žalobcu v A. dňa 3. júna 2017. Súd prvej inštancie vydal vo veci platobný rozkaz, proti ktorému podal žalovaný v zákonnej lehote odpor, v dôsledku čoho bol platobný rozkaz uznesením zo dňa 12. 10. 2020 zrušený. Dňa 12. 11. 2020 súd nariadil vo veci pojednávanie na deň 14. 12. 2020 o 10.30 hod. a predvolal naň žalobcu a žalovaného. Spolu s predvolaním zaslal žalovanému aj čiastočné späťvzatie žaloby, ktorým žalobca reagoval na čiastočné úhrady dlžnej pohľadávky žalovaným v sume 500 eur zo dňa 08. 03. 2019 a 1 000 eur zo dňa 11. 10. 2017, preukázané listinnými dôkazmi (vkladmi hotovosti na účet žalobcu) v rámci príloh k podanému odporu. Žalobcovi bolo predvolanie na pojednávanie doručené dňa 13. 11. 2020 a žalovanému dňa 07. 12. 2020. Listom zo dňa 09. 12. 2020, doručeným súdu prvej inštancie dňa 10. 12. 2020, žalovaný v súvislosti s vyhláseným núdzovým stavom podľa OLP/8326/2020, § 3 ods. 1 zákona č. 62/2020 Z. z. a odporúčania Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky požiadal o odročenie pojednávania do doby, pokiaľ nebudú vyžadované tak prísne podmienky ohľadom pandémie COVID-19 (stretávanie sa max. 6 osôb a pod.) v zmysle nariadenia hlavného hygienika. Súd prvej inštancie e-mailom zo dňa 13. 12. 2020 o 11.07 hod. žalobcovi oznámil, že žalovaný požiadal o odročenie pojednávania z dôvodu aktuálnej situácie s COVID-19 a zároveň ho informoval, že so súhlasom žalobcu žiadosti žalovaného vyhovie a bez jeho súhlasu tejto žiadosti nevyhovie. V negatívnom prípade súd žiadal oznámiť kontakt na žalovaného, keďže žiadnym takým nedisponuje. Žalobca e-mailom zo dňa 13. 12. 2020 o 13.36 hod. súdu oznámil, že vzhľadom na dostatočný čas na prípravu a z jeho pohľadu na dosť neskoré požiadanie o odročenie pojednávania, so žiadosťou žalovaného nesúhlasí. Súd prvej inštancie e-mailom zo dňa 13. 12. 2020 o 14.40 hod. a aj SMS správou (obidva kontakty mu boli oznámené žalobcom v jeho e-mailovej správe zo dňa 13. 12. 2020) žalovanému oznámil, že pojednávanie je možné odročiť len z dôležitých dôvodov, pričom žalovaným uvádzané dôvody súd za také nepovažoval, a preto jeho žiadosti nevyhovel. Následne súd prvej inštancie na pojednávaní dňa 14. 12. 2020 v neprítomnosti žalovaného vykonal dokazovanie, vyhlásil ho za skončené a rozhodol vo veci napadnutým rozsudkom.

16. Z vyššie uvedených skutočností je zrejmé, že žalovaný požiadal o odročenie pojednávania po dvoch dňoch od doručenia predvolania na nariadené pojednávanie poukazujúc na aktuálnu pandemickú situáciu spôsobenú ochorením COVID-19 s odkazom na mimoriadne opatrenia prijaté Národnou radou SR, Ministerstvom spravodlivosti SR a hlavným hygienikom SR.

17. Podľa § 183 ods. 1 CSP sa pojednávanie môže odročiť len z dôležitých dôvodov. Pojednávanie môže byť na návrh strany odročené len vtedy, ak sa strana alebo jej zástupca z dôležitých dôvodov nemôže dostaviť na pojednávanie a zároveň od nich nemožno spravodlivo žiadať, aby sa na pojednávaní nechali zastúpiť. Strana, ktorá navrhuje odročenie pojednávania, oznámi súdu dôvod bezodkladne po tom, čo sa o ňom dozvedela alebo mohla dozvedieť, alebo ho s prihliadnutím na všetky okolnosti mohla predpokladať (§ 183 ods. 4 CSP).

Pojem „dôležitý dôvod“ na odročenie pojednávania nie je legálne definovaný, a preto je len na úvahe súdu, aby podľa okolností prípadu posúdil, ktorý z dôvodov bude považovať za dôležitý. Súd prvej inštancie v posudzovanej veci takýto dôvod zjavne nezistil, keď v oznámení o nevyhovení žiadosti žalovaného o odročenie pojednávania uviedol, že žalovaným uvádzaný dôvod nepovažuje za dôležitý.

18. Odvolací súd sa s postupom súdu prvej inštancie a ani s vyhodnotením dôvodu na odročenie pojednávania súdom prvej inštancie nestotožnil. V zmysle cit. § 3 ods. 1 písm. a/ zákona č. 62/2020 Z. z. súdy v čase mimoriadnej situácie alebo núdzového stavu vykonávajú pojednávania, hlavné pojednávania a verejné zasadnutia len v nevyhnutnom rozsahu. V posudzovanej veci bolo konanie začaté 28. 08. 2020, teda zjavne nešlo o vec, pri ktorej by dochádzalo k zbytočným prietahom v konaní, a ktorú by v čase trvania mimoriadnej situácie a núdzového stavu bolo potrebné čo najskôr prejednať a rozhodnúť. Žalovaný sa nedostavil na pojednávanie, pretože sa riadil zákonom č. 62/2020 Z. z., ktorý súd prvej inštancie nerešpektoval a v odôvodnení napadnutého rozsudku vylúčenie jeho aplikácie nijako bližšie nezodôvodnil. Zákonné obmedzenie prejednávania vecí na súdnych pojednávaniach v záujme ochrany života a zdravia dotknutých osôb tak preukázateľne existovalo a súd prvej inštancie naň mal pri posudzovaní dôležitosti dôvodu o odročenie pojednávania prihliadať. Za neštandardný považoval odvolací súd postup prvoinštančného súdu pri oznamovaní žiadosti o odročenie pojednávania žalobcovi, keď uviedol, že s jeho súhlasom žiadosti vyhovie a bez jeho súhlasu jej nevyhovie. V tejto súvislosti odvolací súd poznamenáva, že posúdenie dôležitosti dôvodu na odročenie pojednávania je výlučne v kompetencii súdu a nie je podmienené súhlasom žalobcu, v ktorého záujme nesporne je čo možno najskôr rozhodnutie vo veci. Z vyjadrení žalovaného produkovaných v priebehu konania je zrejmé, že sa k súdnej veci stavia aktívne a nebyť nepriaznivej pandemickej situácie v okrese Nitra, ktorý bol v rozhodnom čase jedným z najrizikovejších okresov zaradených do pásma tzv. červeného semafora, možno dôvodne predpokladať, že by svoju procesnú obranu prezentoval osobne aj na nariadenom pojednávaní. Tým, že súd prvej inštancie tieto skutočnosti do úvahy nevzal, pojednávanie neodročil, hoci na to existoval zákonný dôvod a vo veci meritorne rozhodol, znemožnil žalovanému uskutočňovať jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces. Keďže tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom (ak by odvolací súd sám vo veci rozhodol, pripravil by tým v odvolacom konaní neúspešnú sporovú stranu o právo podať opravný prostriedok, teda o právo na riadny dvojinštančný proces, ktoré je jedným z dielčích práv na spravodlivý súdny proces), odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti III., IV. a V. výroku zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 389 ods. 1 písm. b/ CSP a § 391 ods. 1 CSP).

19. V ďalšom konaní bude úlohou súdu prvej inštancie opätovne nariadiť termín pojednávania, na ktorom vec prejedná a rozhodne s tým, že zachová právo obidvoch sporových strán zúčastniť sa tohto pojednávania.

20. Podľa § 359 CSP, odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

21. Podľa § 386 písm. b/ CSP, odvolací súd odmietne odvolanie, ak bolo podané neoprávnenou osobou.

22. Podľa § 386 písm. c/ CSP, odvolací súd odmietne odvolanie, ak smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

23. Právo na podanie odvolania sa priznáva strane. Stranami sú žalobca a žalovaný. To znamená, že právo podať odvolanie sa priznáva tak žalobcovi, ako aj žalovanému. Civilný sporový poriadok výslovne obmedzuje právo strany podať odvolanie. Obmedzenie spočíva v tom, že právo podať odvolanie priznáva strane len v tom prípade, ak bolo rozhodnutie vydané v jej neprospech. Je zrejmé, že pri posudzovaní, či je rozhodnutie vydané v neprospech žalobcu, sa budú zohľadňovať iné skutočnosti ako pri žalovanom. Možno konštatovať, že rozhodnutie (resp. jednotlivý výrok), proti ktorému je prípustné odvolanie, je spravidla vydané vždy len v neprospech niektorej zo strán (buď žalobcu alebo žalovaného). Nemôže teda vyznieť v neprospech obidvoch strán. Z toho vyplýva, že právo podať odvolanie proti tomu-

ktorému výroku rozhodnutia má vždy len jedna strana sporu. Výnimku predstavujú len tie rozhodnutia (výroky), v ktorých súd prekročil návrh žalobcu a rozhodol ultra petitem partium, alebo rozhodnutia (výroky), v ktorých priznal žalobcovi niečo iné, ako požadoval. Na to, aby bolo rozhodnutie vydané v neprospech strany, stačí, ak bola strane spôsobená aj len nepatrná ujma na jej právach. Táto ujma však musí objektívne existovať. Nestačí len subjektívne presvedčenie strany, že jej bola spôsobená ujma. Ujma objektívne existuje vtedy, ak sa môže zlepšiť postavenie strany, t. j. ak sa môže dosiahnuť náprava tejto ujmy, ak aj nie v plnom rozsahu, tak hoci aj čiastočne, a to zmenou alebo zrušením rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolacím súdom.

24. Žalovaný vo svojom odvolaní napadol rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu, teda aj v časti I. výroku, ktorým súd prvej inštancie konanie v časti o zaplatenie 1 500 eur s úrokom z omeškania 6 % ročne z 1 500 eur od 01. 09. 2017 do zaplatenia zastavil, ako aj v časti II. výroku, ktorým súd žalobcovi vrátil súdny poplatok 83,30 eura prostredníctvom Slovenskej pošty, a. s. do 30 dní od doručenia odpisu tohto právoplatného rozsudku. Hoci súd prvej inštancie nebol oprávnený vec prejednať a rozhodnúť z dôvodov vyššie uvedených, odvolací súd musel prihliadnuť na skutočnosť, že v zastavujúcej časti bolo rozhodnuté v prospech žalovaného a žiadna ujma mu v tejto súvislosti nevznikla a musel prihliadnuť aj na skutočnosť, že vrátenie súdneho poplatku zaplateného žalobcom sa žalovaného nijako nedotýka a navyše, zákon podanie odvolania proti tomuto výroku nepripúšťa. Odvolací súd preto odvolanie žalovaného proti I. výroku napadnutého rozsudku odmietol ako odvolanie podané neoprávnenou osobou podľa § 386 písm. b/ CSP a odvolanie žalovaného proti II. výroku napadnutého rozsudku odmietol ako neprípustné podľa § 386 písm. c/ CSP.

25. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon v § 420 až § 423 CSP pripúšťa. Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.